CHRISTIANITAS

Synodálnou cestou k rozvratu viery i Cirkvi?

vdp. Štefan Mordel

29. marca 2023 *Cirkev*

Svetom prebehla správa, že Synoda v Nemecku, ktorá sa tohto roku konala vo Frankfurte nad Mohanom od 9. do 11. marca, schválila návrh, ktorý má sprístupniť v krajine požehnávanie homosexuálnych párov, teda rovnakého pohlavia. Informácia o tejto udalosti sa objavila aj u nás na stránke KBS a taktiež to bolo publikované aj v médiách. Tieto správy však vytvárajú dojem, akoby išlo o celkom bežnú vec každodenného života. Ale ide tu naozaj o niečo nepodstatné, čo môžeme pokojne prejsť mlčaním? Nie, veď tu ide naozaj o revolučný zvrat v živote katolíckej Cirkvi a celého kresťanského spoločenstva vôbec. Je až zarážajúce s akým pokojným tónom sú prezentované tieto správy, pričom sa vytvára dojem, že tu nejde o nič závažné. Ale tu predsa ide o zásadné zmeny kolosálneho rozmeru.

Nemecký žurnalista Guido Horst vo svojom komentári v *Die Tagepost* zo 16. marca tohto roku hovorí o priebehu a dôsledkoch tejto synodálnej cesty. Doslovne vo svojom článku uvádza: *„Synodálna cesta došla ku fatálnemu koncu. Rozvrat a rozdelenie Cirkvi v Lutherovej krajine sa v týchto dňoch prehĺbili…“* Uvádza ďalej, že zaznievali síce upokojujúce hlasy, ktoré poukazovali na rôznosť názorov delegátov zhromaždenia, ale napokon radostne konštatujú, že predsa len všetci zostali spolu. Novinár však konštatuje, že táto jednota je iba formálna. Niektorí biskupi sa zdržali hlasovania, alebo vôbec sa hlasovania nezúčastnili. Poukazuje na to, že kto sledoval cez video tieto mučivé hodiny vnútrocirkevnej demokracie, mohol vidieť napr. pasovského biskupa s veľmi smutnou tvárou, ako sedí medzi delegátmi.

Ilustračný obrázok, zdroj: youtube.com

Namiesto radosti z Evanjelia sa zračí hlboký existenciálny smútok

Horst vo svojej správe ďalej konštatuje, že predsa biskupi nie sú tu nato, aby vytvárali väčšinu a presadzovali hlasovaním novoty, ale aby vydávali svedectvo o Pravdách Zjavenia a Svätého písma. Namiesto toho, aby vydávali toto svedectvo o Kristovi, sa v otázke požehnávania osôb rovnakého pohlavia nielenže rozišli s jasným kresťanským náhľadom na ľudské bytosti, ale aj s náhľadom na Boha, ktorý stvoril človeka ako muža a ženu. Biskupi sa takto priklonili k ateistickému genderizmu, ktorý presadzuje názor o rôznych variantoch pohlavia.

Ďalšie témy, ktoré boli nastolené, sú svätenie žien, otázka celibátu a hoci v týchto otázkach už zaznelo veto z Ríma, predsa však to mnohí biskupi berú na ľahkú váhu. Ako ďalej uvádza novinár, predseda konferencie

biskupov v prítomnosti nuncia jasne ukázal, že si z intervencií z Ríma nerobí ťažkú hlavu… Napokon Guido Horst poukazuje na to, že v Nemecku sú kocky hodené a biskupi, ktorí s tým nesúhlasia a toto všetko nechcú, sotva zídu z tohto pestrofarebného koberca, ktorý sami pomáhali utkať. Tam, kde kážu laici, gejovia a lesby sa nechávajú žehnať v kostoloch, ženy v liturgických rúchach stoja vedľa kňaza pri oltári, potom sa netreba čudovať, že prevažná väčšina delegátov synody hlasuje za všetky tieto novoty.

Napokon v závere svojho článku novinár poukazuje na to, že pre verných laikov a kňazov, ktorí jednoducho chcú zostať katolíkmi, nezostáva iné, ako zostať pevne na základoch katolíckej viery. Ponuka predsedu BKN Bätzinga mladým, že majú byť inakšie katolíkmi, sotva nadchne niektorého z nich, dodáva Horst. Mladý človek túži po ideáli kresťanského života a ten v tomto konzumnom spoločenstve dekadentného kresťanstva nenájde.

Ako je to možné, že k tomu vôbec došlo?

Možno je to aj logický dôsledok nihilizmu a konzumizmu, ktoré ovládali blahobytnú západnú spoločnosť. Hlasovanie na Synode vo Frankfurte však odráža v plnej miere stav Cirkvi v Nemecku a úroveň kresťanského zmýšľania. Ak sa na Synode hlasovalo o možnosti požehnávania rovnakého pohlavia a tento návrh podporilo až 93 % delegátov celého zhromaždenia, potom výsledok je alarmujúci. Ak si uvedomíme, že zo zhromaždených biskupov Synody hlasovalo za tento návrh až 81 %, potom si už ilúzie o stave katolíckej Cirkvi v Nemecku naozaj nemôžeme robiť.

Čo to v praxi znamená? Že zo 100 biskupov 81 už neuznáva existenciu hriechu a Desatora. Pre nich je už všetko jedno – „Alles ist gleich“. Ďalej to znamená, že už neberú vážne ani Písmo sväté a ani Posvätnú tradíciu. Tak nekriticky sa prispôsobiť pohanskému zmýšľaniu v modernom svete, je čosi nepredstaviteľné. Aj keď chceme o biskupoch hovoriť vždy s rešpektom a úctou, predsa tu nemožno ináč, ako konštatovať, že sa zachovali ako zradca Judáš, ktorý koniec-koncov bol tiež biskup.

Fulton Sheen v jednej zo svojich úvah vyjadril vynikajúcim spôsobom v čom tkvie hlavný problém v kresťanskom svete. Položil si jednoduchú otázku, do akej cirkvi by chcel patriť, ak by nebol katolíkom. Odpovedá takto: „*Keby som nebol katolík a chcel by som nájsť tú pravú cirkev, potom by som šiel hľadať tú, ktorá dnes nechce súhlasiť so svetom.*“ Potom pokračuje ďalej; „*Aj opačne by som si postavil otázku: S ktorou cirkvou je dnes svet najviac nespokojný? Ak dnes je Kristus skutočne v Cirkvi, musí byť v tejto inštitúcii nenávidený, tak ako bol vždy nenávidený, keď žil na zemi. Keď chceš dnes nájsť Krista, hľadaj cirkev, ktorá nie je vôbec zajedno so svetom. Hľadaj cirkev, na ktorú si deti tohto sveta sťažujú, že nie je na výške doby. Pretože práve tak obviňovali Izraeliti nášho Pána, že je nevedomý a že nie je vzdelaný.*“

Biskup Sheen to vyjadril skutočne brilantne a vystihol jadro celého problému. Ba ešte viac, môžeme povedať, že to boli prorocké slová, ktoré odrážajú v plnej miere našu súčasnú realitu. Svet skutočne nenávidí Cirkev ak hlása nekompromisne Kristovo Evanjelium. Svet nechce nič počuť o sebadisciplíne, o sebazaprení, zriekaní a obetavosti. Radikálne odmieta Kristov kríž. Chce si len užívať. Uveril, že jediným zmyslom života je konzum, a preto ho chce mať trvalo zabezpečený aj legislatívne v právnom systéme štátu.

Nahovára si síce, že chce akýsi neurčitý kresťanský humanizmus, ale Kristovu požiadavku o nesení kríža, poznať a prijať nechce. Biskup Sheen tiež veľmi výstižne charakterizuje západné kresťanstvo – poukazuje na to, že západné kresťanstvo prijalo Krista bez kríža, a toto kresťanstvo sa tomu prispôsobilo. Hovorí, že „

Kristus bez kríža je kresťanstvo bez obete, bez sebadisciplíny. Je to čosi ako romantika, sentimentalita, hrsť moralistických banálností s ufňukaným odporom proti zlu, ale absolútne bez všetkej výzbroje, ktorá dokáže vziať do rúk bič a vyhnať predavačov z chrámu. Niet divu, že západný svet si falošne srdečného Krista porovnáva s Budhom. Budha tiež nemá kríž.“

Ilustračný obrázok, zdroj: youtube.com

Božie prikázania platia a budú platiť až do konca sveta

Sú to skutočne jasné slová, ktoré potvrdzuje naša každodenná skúsenosť. To, čo sa v súčasnosti deje v rôznych krajinách katolíckeho sveta tzv. synodálnou cestou, je tragédia. Nikdy sme nemohli ani len tušiť, že viera nielen u bežných laikov, ale aj kléru a vysokej hierarchie sa raz ocitne v takomto dezolátnom stave. Viera a morálka navzájom súvisia a formujú život jednotlivca aj spoločnosti. Kristus jasne povedal, že neprišiel zrušiť Zákon ani prorokov, ale naplniť. Preto Božie prikázania platia a budú platiť až do konca sveta. Šiesty a deviaty príkaz Desatora usmerňuje a riadi ľudskú sexualitu, ktorá je veľmi citlivou oblasťou, a preto si vyžaduje rešpekt a ochranu. Nikto nemá právomoc Božie prikázania zmeniť alebo zrušiť. Takúto kompetenciu nemajú biskupi, ba ani pápež. Oni sú iba strážcami pokladu viery (*depositum fidei*), ktorý im Kristus pri vysviacke zveril. Preto, hlasovanie delegátov na Synode je nielen škandalózne, ale naznačuje aj úplnú stratu viery a kresťanského zmýšľania.

To, že v pléne hlasovalo až 93 % delegátov a z toho 81 % biskupov za to, aby homosexuálne páry boli požehnávané v kostoloch, je zároveň prejavom úplnej straty zmyslu pre vieru (*sensus fidei*). To môžeme požehnávať hriešny stav? Ako to zdôvodnia najmä kňazi a biskupi, ktorí študovali katolícku teológiu i morálku? Kde nájdu oporu pre takéto nehorázne tvrdenie? Oni sa nemôžu vyhovárať na to, že nepoznajú náuku Cirkvi, pretože ináč by nemohli zastávať úrad kňaza a biskupa. To, čo sa stalo, je tragédia a dáva to evidentný dôkaz toho, ako sa v súčasnosti ničí viera a rúca Cirkev. Keby sa zrútila niekde katedrála, alebo niektorá zo slávnych bazilík, koľko pozornosti by tomu venovali všetky masmédia a poukazovali na to, aké veľké sú straty kultúrno-umeleckého dedičstva. Tu ide však o väčšie straty a zväčša sme ticho, akoby sa nič nedialo... V jednej konkrétnej krajine bola cirkevnými predstaviteľmi zničená katolícka viera a tak aj katolícka Cirkev.

Dokážeme sa vzoprieť bezbožnému prúdu?

Mnohí nemeckí katolíci aj s prevažnou väčšinou svojich biskupov sa zriekli katolíckej viery a samým týmto činom upadli do herézy a schizmy. Ich hriech je veľký a spôsobili veľkú ranu na tajomnom tele Krista. Do tejto otvorenej rany preniká sepsa rozkladu a nákazy, ktorá hrozí, že cirkevné spoločenstvo v tejto krajine vo veľkej miere odumrie. Kardinál Müller, bývalý prefekt Kongregácie pre náuku viery sa vyjadril o tejto nemeckej synode, že je heretická a schizmatická. Tiež poukázal na to, že Synoda je variantom

materialistickej a nihilistickej úpadkovej kultúry.

Na záver môžem uviesť iba nesmelú otázku, či sa my kresťania katolíci a vôbec celá Cirkev v našej krajine dokáže vzoprieť tomuto bezbožnému prúdu a či budeme statočne bojovať, aby sa v našom národe zachovala pevná a neporušená viera? K nebesiam nech smeruje naša vrúcna prosba: Dedičstvo otcov zachovaj nám Pane!

Štefan Mordel
V Námestove, 25. marca 2023
na sviatok Zvestovania Pána

URL adresa článku: https://christianitas.sk/synodalnou-cestou-k-rozvratu-viery-i-cirkvi/